

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของจำนวนคำขึ้นนำที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน

สมมติฐานในการวิจัย ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนจะดีขึ้นตามจำนวนคำขึ้นนำที่มากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนวัดนวลนรดิศ ปีการศึกษา 2527 จำนวน 150 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลาก จำนวนห้องเรียน 5 ห้อง จากห้องเรียน 12 ห้อง จากนั้นให้นักเรียนทั้งหมดจาก 5 ห้องที่สุ่มได้จับสลากอีกครั้งหนึ่ง โดยแต่ละห้องมีนักเรียนห้องละ 50 คน จับเหลือเพียงห้องละ 30 คน จะได้ประชากรทั้งสิ้น 150 คน หลังจากนั้นนำประชากรทั้ง 5 ห้องมาคละกันแล้วจับสลากแยกกลุ่มเพื่อใช้ในการวิจัยโดยแบ่งเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1, 2, 3 และ 4 อย่างละ 1 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน รวม 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ เนื้อหามีคำขึ้นนำและภาพประกอบ ประกอบด้วยเนื้อหาเรื่องอวัยวะภายในที่สำคัญแบ่งเป็น 5 ตอน ตอนละ 1 เรื่อง ในแต่ละตอนจะมีจำนวนคำขึ้นนำอยู่ในเนื้อหานั้น

ภาพประกอบเนื้อหาเป็นภาพอวัยวะภายในที่สำคัญ ลักษณะเป็นภาพวาดลายเส้นขาว-ดำ แสดงโครงร่างมีขนาด 8½ นิ้ว x 11 นิ้ว จำนวน 1 ภาพ ใช้ประกอบเนื้อหามีคำขึ้นนำทั้ง 5 ตอน

แบบทดสอบ เป็นแบบเลือกตอบแต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก มีจำนวน 30 ข้อ

การดำเนินการทดลอง แบ่งกลุ่มทดลองทั้ง 5 กลุ่ม เป็นกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม ให้กลุ่มควบคุมอ่านเนื้อหาไม่มีคำขึ้นนำทั้ง 5 ตอน และกลุ่มทดลองทั้ง 4 กลุ่มอ่านเนื้อหาที่มีคำขึ้นนำทั้ง 5 ตอน โดยอ่านทีละตอนให้กลุ่มทดลองที่ 1, 2, 3 และ 4 อ่านเนื้อหาที่มีคำขึ้นนำ 1, 2, 3 และ 4 คำขึ้นนำตามลำดับ เมื่อกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่มอ่านจบแต่ละตอนแล้ว จึงให้ทำแบบทดสอบหลังเรียนทันที แล้วตรวจแบบทดสอบนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีหาค่ามัชฌิม เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละกลุ่ม หลังจากนั้นก็ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ เซฟเฟ

ผลการวิจัย

ในการที่จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน ได้ดีขึ้นควรมีจำนวนคำขึ้นนำตั้งแต่ 3 คำขึ้นนำขึ้นไป ส่วนการไม่มีคำขึ้นนำหรือมี 1, 2 คำขึ้นนำนักเรียนจะเกิดความเข้าใจในการอ่านได้น้อย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนจะดีขึ้นตามจำนวนคำขึ้นนำที่มากขึ้น และจะเกิดความเข้าใจได้ดีขึ้นเมื่อมีจำนวนตั้งแต่ 3 คำขึ้นนำขึ้นไป

ในการใช้จำนวนตั้งแต่ 3 คำขึ้นนำในเนื้อหาที่มีคำขึ้นนำประกอบภาพ ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ดีขึ้นอาจเป็น เพราะว่าการมีจำนวนคำขึ้นนำมาก เป็นการช่วยให้เกิดความสนใจระหว่างเนื้อหา กับภาพ นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับข้อความใน เนื้อหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ขณะที่อ่านมีคำขึ้นนำช่วยเน้นให้เกิดความเข้าใจ เป็นช่วง ๆ สังเกตได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม คะแนนเฉลี่ยจะมากขึ้นตามจำนวนคำขึ้นนำซึ่งตรงกับที่ เฟรมมิงและ เลวี (Flemming and Levie 1979 : 117-118) กล่าวไว้ว่า "ในการสอนเราสามารถเพิ่มจำนวนคำขึ้นนำได้ตามความจำเป็น

จนกว่าผู้เรียนจะมีปฏิริยาตอบสนองที่ถูกต้อง เมื่อคำขึ้นนำอันที่ 1 ไม่ประสบผลสำเร็จเราอาจใช้คำขึ้นนำอันที่ 2 หากคำขึ้นนำอันที่ 2 ไม่ประสบผลสำเร็จเราอาจใช้คำขึ้นนำอันที่ 3"

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการผลิตหนังสือแบบเรียน

- 1.1 ควรมีจำนวนคำขึ้นนำตั้งแต่ 3 คำขึ้นนำขึ้นไปในแบบเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาพประกอบ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้า

2.1 ควรศึกษาผลความเข้าใจในการอ่าน เนื้อหามีคำขึ้นนำและภาพประกอบที่มีจำนวนคำขึ้นนำต่างกัน ในวิชาและระดับชั้นเรียนอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาจำนวนคำขึ้นนำที่เหมาะสมกับหนังสือแบบเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อทราบว่าจะใช้จำนวนคำขึ้นนำเท่าใดจึงจะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดีที่สุด

2.3 ควรศึกษาเครื่องขึ้นนำแบบต่าง ๆ เช่น เครื่องหมาย สี สัญลักษณ์ เพื่อเปรียบเทียบผลว่าเครื่องขึ้นนำชนิดใดทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านหนังสือแบบเรียนได้ดีที่สุด

2.4 ควรศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างจำนวนคำขึ้นนำที่แตกต่างกับระดับความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อทราบว่าแต่ละคูมามีปฏิสัมพันธ์กันในลักษณะใด

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย